

Беседа Владике Артемија на Теодорову суботу 2017. године, у манастиру Светог Николаја у Лозници

... Како нас обасипа својом милошћу и својим даровима у току нашега живота овде на земљи, како нас награђује својим вечним добрима за неке наше мале трудове овде на земљи које ми подносимо. Ево пре недељу дана или пре пет дана, тачније речено, ступили смо у свети Велики Ускршњи пост. Постили смо се, трудили смо се да живимо по закону Божијем, по заповестима свете Цркве и да припремимо себе за највећу тајну, за највећу светињу коју ова земља зна, а то је да припремимо себе за примање Тела и Крви Господа нашег Исуса Христа, да примимо у себе Свето Причешће. То је тај дар, то је тај поклон који нам Бог дарује за наш мали, мали труд који смо уложили у протеклих пет дана. А тек шта рећи када завршимо цео часни пост који траје седам недеља? Какву онда благодат Господ излива на нас кроз свето и славно Васкрсење? Онда нас испуњава једном неописивом духовном радошћу и надом и на наше васкрсење јер Господ је рекао: *"Ко једе тело Моје и пије крв Моју има живот вечни, и Ја ћу га васкрснути у последњи дан."* Има ли већег дара? Ко нам може то дати, ко нам може више дати од тога што је Господ нама обећао и што нам дарује? Нема тога. Ни цара, ни мудраца, ни лекара, ни било кога. Господ је зато наш Бог и Спаситељ који нам дарује и обасипа нас својим вечним добрима.

Али и ђаво не спава, каже наш народ, и он се труди да нас на нашем путу за Господом Христом, да нам подмеће ногу, да нам подмеће разне препреке, да нас спотиче, да нам нуди којекакве понуде своје, грехе, страсти, да би смо се ми предали њему у власт и напустили пут којим смо кренули.

Ђаво делује често кроз људе. Данас, света Црква у прву суботу светога Великога поста слави спомен светог великомученика Теодора Тирона. Једнога угодника Божијег који је живот свој положио за веру своју православну и крв своју пролио и постао великомученик у Цркви Божијој и прослављен од Бога и на небу и на земљи.

У време оно, у 4. веку, безбожни цар Римске империје Јулијан Одступник који је био хришћанин, крштен као мали и постао је цар. Али се онда и вратио на своју многобожачку, незнабожачку веру и почео да гони хришћане. Не само да их је гонио физички био, него се трудио више да их оскврни, да их опогани идолским жртвама, јер он се вратио идолопоклонству. Зато је наредио својим слугама да почетком Великога поста покропе све намирнице које се продају на пијаци крвљу жртвених животиња, рачунајући да ће хришћани купујући те намирнице да једу, да ће тиме нарушити свој завет и своју верност Богу. Али, Господ који брине о свакој души, који брине о свакоме човеку, јер Он хоће да се сви људи спасу и дођу у познање истине, Он је преко свога слуге светог Теодора Тирона - јавио се свети Теодор у сну епископу и рекао му шта цар намерава. И да би сачувао вернике од нечистих, идолских жртава, он је, а да народ не помре од глади треба му нешто спремити ипак за храну, он је објаснио епископу да нареди да кувају пшеницу и са медом да то једу, то јест то кољиво, које се јуче и овде освећивало у спомен тога значаја. И тако су хришћани избегли ту замку коју је нечастиви цар Јулијан Одступник покушао да тиме опогани хришћане. И зато ми, православни хришћани се трудимо да у животу своје држимо онако као што је Господ и заповедио да се уздржавамо од хране која није дозвољена у време поста. Сећајући се прве заповести Господње коју је Бог дао човеку кад га је створио, још Адаму у рају Бог је заповедио да пости, да не једе од једнога дрвета, дрвета познања

добра и зла. То је била једна врста поста, уздржавање од неке хране, јер је Господ њему рекао: *"У дан који окусиш, умрећеш."* Нажалост, наш праотац Адам није одржао ту заповест Божију него је нарушио пост. Јео је од забрањеног дрвета, и заиста умро, најпре духовно а онда и телесно. Духовно, јер је отпао кроз престапање заповести Божије, он је отпао од Бога, удаљио се од Бога, постао туђин Богу, а затим је уследила и смрт телесна. Тај грех Адама, нашега праоца пренет је природним путем на сво његово потомство до дана данашњег.

Али, зато долази Господ Христос, Спаситељ наш, као други Адам, који нам дарује ново рођење, не оно са првородним грехом, него оно које нас чисти од првороднога греха, а то је Света Тајна Крштења. У крштењу човек се ослобађа тога првороднога греха и свих својих грехова уколико се као старији човек крштава, све које је до тада учинио. У крштењу он се тога ослобађа, и постаје сасуд Божији који је достојан и спреман да прими и самога Господа у себе. И ми заиста данас смо се удостојили, верујем бар већина од вас који сте данас овде, да сте постили, да сте се припремили, да сте се исповедили и да сте спремни да се сједините са Господом Христом. Да будемо достојне званице на Његовој трпези, на Његовој Тајној Вечери коју је он припремио за спасење људи, јер нам кроз то дарује живот вечни.

Нека Господ дарује нама снаге да овај свети пост испостимо до краја онако као што Црква заповеда, и да тако очишћени духовно и телесно дочекамо славно Васкрсење Христово.

Има обичај у нашем народу нажалост, надам се да овде нема таквих, који посте прву недељу да се причесте, а после тога нарушавају свети пост, прекидају и не посте, да би на крају пред Ускрс поново једну недељу дана постили рачунајући да је то довољно. Међутим,

то је велика замка, то је велика подвала ђавоља. Као што је оно било подвала Јулијана Одступника са намером да опогани хришћане, тако и ова пракса коју ђаво уводи, много их је нажалост који је прихватају, служи томе да нас опогани, да нас учини недостојнима Васкрсења Христовога. То је као човек који би градио мост преко реке, па с једне стране изградио један метар и с друге стране, на другој обали један метар и то назвао мост. Ко би могао да тај мост онда користи? Ко би преко њега могао безбедно да пређе реку? Нико. Тако и пост јесте, у ствари, један мост који преводи душе људске с ове земље на небо и уводи у рај.

Нека би зато Господ дао нама снаге да издржимо до краја, да испостимо онако као што Црква заповеда, као што су наши свети оци потврдили, како је свети Сава предао нашем народу и наши славни преци до данас тога се држали. Јер само тако овај свети пост биће нам бања препорода на исцељење душе и тела. И када завршимо то, да уђемо у радост Васкрсења Господа Христа и да прославимо Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и сву вечност. Амин. Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан, данашњи празник...